

РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Е

НАЦРТ

ЗАКОН
О БЕЗБЈЕДНОСТИ КРИТИЧНИХ ИНФРАСТРУКТУРА У
РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Бања Лука, март 2019. године

ЗАКОН
О БЕЗБЈЕДНОСТИ КРИТИЧНИХ ИНФРАСТРУКТУРА У
РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 1.

Овим законом уређује се критична инфраструктура Републике Српске, сектори критичне инфраструктуре у Републици Српској, управљање критичним инфраструктурама, обавеза израде анализе ризика, безбједносног плана објеката из сектора критичне инфраструктуре, безбједносни координатор и безбједносни менаџер за критичну инфраструктуру, сарадња у области критичне инфраструктуре, поступање са заштићеним подацима, надзор над спровођењем овог закона, као и прекршајне одредбе.

Члан 2.

Критичне инфраструктуре су системи, мреже и објекти од посебне важности, чије уништавање или угрожавање може изазвати озбиљан поремећај у слободном кретању људи, превозу робе и пружању услуга, негативно утицати на унутрашњу безбједност, здравље и животе људи, имовину, животну средину, спољну безбједност, економску стабилност, те непрекидно функционисање републичких органа.

Члан 3.

(1) Сектори из којих се одређује критична инфраструктура су:

- 1) индустрија, енергетика и рударство (производња, укључујући улазне ресурсе, објекте, системе за пренос, складиштење, транспорт производа, енергената и енергије, системе за дистрибуцију),
- 2) информационо-комуникациона инфраструктура (електронске комуникације, пренос података, информациони системи, пружање аудио и аудио-видео медијских услуга),
- 3) саобраћај (друмски, жељезнички и ваздушни саобраћај и саобраћај унутрашњим пловним путевима),
- 4) здравство (здравствена заштита, производња, транспорт и надзор над лијековима),
- 5) комуналне дјелатности (објекти комуналне инфраструктуре, а нарочито у области производње и испоруке воде, пречишћавања и одвођења отпадних вода, производње и испоруке топлотне енергије, збрињавања отпада из стамбених и пословних простора и слично),
- 6) водопривреда (регулациони и заштитни водни објекти),
- 7) храна и пиће (производња и снабдијевање храном и пићем, систем сигурности хране и пића, робне залихе),
- 8) финансије (банкарство, берзе, инвестиције, системи осигурања и плаћања),

- 9) производња, складиштење и превоз опасних материја (хемијски, биолошки, радиолошки и нуклеарни материјали),
- 10) јавне службе,
- 11) културна и природна добра (вјерски објекти, споменици културе, просторне културно-историјске цјелине, археолошка налазишта, знаменита мјеста, умјетничка дјела и историјски предмети, архивска грађа, филмска грађа, стара и ријетка књига, као и заштићена природна добра прописана Законом о заштити природе).

(2) Осим сектора наведених у ставу 1. овог члана, Влада Републике Српске, на приједлог Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство), може одлуком одредити и друге секторе критичне инфраструктуре.

Члан 4.

Поједини појмови кориштени у овом закону имају сљедеће значење:

- 1) анализа ризика је разматрање могућих сценарија пријетњи да би се оцијенила рањивост и могуће посљедице, односно поремећаји у раду критичне инфраструктуре или њено уништење,
- 2) безбједносни план је обавезни план заштите критичне инфраструктуре,
- 3) безбједносни координатор и безбједносни менаџер за критичну инфраструктуру су задужени за спровођење безбједносног плана заштите критичне инфраструктуре, за комуникацију између објеката критичне инфраструктуре и Министарства, као и са надлежним органима из појединих сектора критичне инфраструктуре,
- 4) заштита критичне инфраструктуре подразумијева све активности којима је циљ да обезбиједи функционалност, непрекидно дјеловање и испоруку робе и услуга критичне инфраструктуре, те да спријечи угрожавање критичне инфраструктуре,
- 5) заштићени подаци су они подаци о критичној инфраструктури који су у складу са посебним прописима означени као такви,
- 6) Министарство је контактна тачка које, у име Владе Републике Српске, сарађује са надлежним органима Републике Српске, БиХ, Европске уније и других држава, с циљем размјене информација о критичним инфраструктурама и спровођења утврђених активности у њиховој заштити и обезбјеђењу непрекидног функционисања,
- 7) Методологија за одређивање критичне инфраструктуре је скуп општих мјерила на основу којих се процјењује ризик за поједине системе и мреже критичних инфраструктура у свим секторима и одређују објекти критичне инфраструктуре (у даљем тексту: Методологија),
- 8) међународна критична инфраструктура је она инфраструктура која је између двије сусједне државе дефинисана као критична,
- 9) одговорни субјекти критичне инфраструктуре су правна лица, односно јавна предузећа и привредна друштва која су одговорна за управљање критичном инфраструктуром,
- 10) секторске мјере подразумијевају скуп специфичних мјера на основу којих се процјењује ризик за системе и мреже критичних инфраструктура у поједином сектору,
- 11) управљање критичном инфраструктуром подразумијева обезбјеђење услова за рад и континуирано функционисање критичне инфраструктуре.

Члан 5.

(1) Републички органи управе надлежни за секторе из члана 3. овог закона одређују одговорне субјекте критичне инфраструктуре и објекте критичне инфраструктуре.

(2) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар), на приједлог надлежног републичког органа управе, рјешењем потврђује идентификоване критичне инфраструктуре.

(3) Министар рјешењем одређује листу сектора критичних инфраструктура, према њиховом значају за опште функционисање Републике Српске, односно рангира секторе критичне инфраструктуре према њиховој критичности.

Члан 6.

(1) Министарство, у сарадњи са надлежним републичким органом управе из чије надлежности је поједина критична инфраструктура, редовно прати и процјењује пријетње, предлаже оперативне и друге мјере за процјењивање критичности, као и мјере за управљање и заштиту критичних инфраструктура.

(2) Министарство једном годишње подноси извјештај Влади Републике Српске и одбору Народне скупштине Републике Српске надлежном за безбједност, о броју критичних инфраструктура по секторима, степену њихове угрожености, те спровођењу мјера њихове заштите.

Члан 7.

(1) Републички органи управе из чије надлежности је поједина критична инфраструктура и Министарство, одговорни су за одређивање појединих система или њихових дијелова као критичних инфраструктура, управљање критичним инфраструктурама и њихову заштиту.

(2) Министар доноси рјешење о одређивању критичне инфраструктуре, те га доставља на спровођење одговорним субјектима критичних инфраструктура и републичком органу управе у чијој надлежности је објекат критичне инфраструктуре.

(3) Одговорни субјекти критичних инфраструктура директно су одговорни за управљање и заштиту критичних инфраструктура у свим условима.

Члан 8.

(1) Министар, у сарадњи са републичким органима управе надлежним за секторе из члана 3. овог закона, доноси Методологију.

(2) Методологија се означава одговарајућим степеном тајности, у складу са прописима којима се уређује област заштите тајних података.

(3) Секторске мјере одређује републички орган управе надлежан за сектор којем припада објекат критичне инфраструктуре, у сарадњи са Министарством.

(4) Приликом израде секторских мјера, надлежни републички органи управе могу консултовати струковна удружења за сваки појединачни сектор.

Члан 9.

(1) Анализом ризика утврђују се могућности прекида рада критичне инфраструктуре, а спроводи се у складу са Методологијом и секторским мјерама.

(2) Анализом ризика свих критичних инфраструктура, као директна штета, процјењују се:

- 1) људски губици (процјењује се могући број смртно страдалих или повријеђених због прекида рада поједине критичне инфраструктуре),
- 2) економски губици (процјењују се према важности економског губитка или смањења квалитета производа или услуга, укључујући и могући утицај на животну средину),
- 3) утицај на јавност (процјењује се према утицају на повјерење јавности, физичке патње и нарушавање свакодневног живота, укључујући и губитак основних, те јавних услуга).

(3) Анализом ризика свих критичних инфраструктура, као индиректна штета, процјењује се:

- 1) дугорочан утицај на интегритет појединаца и заједнице (процјењује се према важности података са становишта функционисања заједнице, остваривања људских права и слобода),
- 2) дугорочна економска штета (процјењује се према важности података за заштиту колективних вриједности и онемогућавања подривања личних и колективних економских интереса),
- 3) дугорочан утицај на квалитет животне средине (процјењује се према важности и транспарентности података о системима и опасностима које могу битно утицати на квалитет животне средине).

Члан 10.

(1) Надлежни републички органи управе, у сарадњи са Министарством и са одговорним субјектима критичне инфраструктуре, израђују анализе ризика и секторске планове обезбјеђења рада критичних инфраструктура за секторске критичне инфраструктуре из своје надлежности.

(2) Министарство сарађује са одговорним субјектима критичне инфраструктуре приликом израде анализа ризика и планова обезбјеђења рада критичних инфраструктура, а при томе узима у обзир постојеће секторске процјене угрожености и планове наставка рада за поједини сектор, израђене на основу других прописа, који обухватају овим законом утврђене ризике, ако они могу у потпуности надокнадити анализе ризика и планове обезбјеђења рада критичних инфраструктура.

(3) При процјењивању ризика и потребног степена заштите узима се у обзир и дјеловање појединог сектора или мреже критичне инфраструктуре на друге критичне инфраструктуре, те се обезбјеђује размјена података потребних за израду анализе ризика.

(4) Приликом израде анализе ризика и секторских планова обезбјеђења рада критичних инфраструктура надлежни републички органи управе могу консултовати струковна удружења за сваки појединачни сектор, уз сагласност Министарства.

Члан 11.

(1) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре израђују анализу ризика, као основ за израду безбједносног плана, а у складу са чланом 9. овог закона.

(2) Приликом израде анализе ризика, одговорни субјекти критичне инфраструктуре сарађују са републичким органима управе у чијој је надлежности критична инфраструктура и са Министарством.

Члан 12.

(1) Безбједносни план обезбјеђује повјерљивост, потпуност и расположивост организационих, кадровских, материјалних, информационо-комуникационих и других рјешења, те сталних безбједносних мјера потребних за непрекидно функционисање критичне инфраструктуре.

(2) Одговорни субјекти критичних инфраструктура израђују безбједносни план, који обухвата мјере заштите и обезбјеђења наставка рада критичне инфраструктуре и испоруке робе и услуга.

(3) Рок за израду безбједносних планова је девет мјесеци од дана пријема рјешења о одређивању критичне инфраструктуре.

(4) Постојећи документи израђени на основу других секторских прописа, а којима су регулисане мјере заштите, могу бити саставни дио безбједносних планова.

(5) Надлежни републички орган управе у чијој надлежности је критична инфраструктура утврђује вриједност докумената израђених на основу других секторских прописа којима су регулисане мјере заштите.

Члан 13.

(1) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре доносе безбједносни план уз претходно прибављену сагласност надлежног органа републичке управе у чијој је надлежности критична инфраструктура.

(2) У поступку издавања сагласности, надлежни републички орган управе утврђује да ли је безбједносни план израђен у складу са Методологијом и секторским мјерама.

(3) Безбједносни план критичних инфраструктура је дио пословног плана јавног предузећа и привредног друштва и није јавно доступан.

(4) Безбједносни план обухвата:

- 1) одређивање важних дијелова или објеката мреже критичних инфраструктура,
- 2) спровођење анализе ризика засноване на сценарију великих пријетњи, рањивости сваког објекта, система, мрежа и функционалности и могућим посљедицама у редовном раду, те у случају престанка рада или кориштења критичне инфраструктуре, укључујући и ризик од напуштања локације критичне инфраструктуре,
- 3) идентификацију, избор и одређивање свих потребних мјера и поступака за смањење рањивости и обезбјеђење дјеловања свих утврђених критичних дијелова или објеката мреже или система, и то:
  1. сталних безбједносних мјера и поступака који се континуирано примјењују (техничких, организационих, комуникационих мјера, мјера и поступака раног

упозоравања и јачања свијести) и који одређују нужне трошкове у безбједности и

2. постепених безбједносних мјера и поступака који се активирају у зависности од јачања пријетњи.

(5) Безбједносни планови се анализирају током прве године од дана одређивања критичне инфраструктуре, а након тога се анализирају редовно једном годишње.

Члан 14.

(1) Републички органи управе одређују безбједносног координатора за критичну инфраструктуру и његовог замјеника за сваки сектор критичне инфраструктуре из своје надлежности.

(2) Одговорни субјекти критичне инфраструктуре (као правна лица) дужни су да одреде лице које је директно одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре – менаџер критичне инфраструктуре.

(3) Менаџер критичне инфраструктуре у свом раду сарађује са безбједносним координатором за критичну инфраструктуру, његовим замјеником и Министарством, а да би се обезбиједила заштита и континуитет рада критичне инфраструктуре.

Члан 15.

(1) Министарство сарађује са органима критичне инфраструктуре других држава.

(2) Сарадња са критичним инфраструктурама других држава не искључује права и обавезе органа републичке управе за директну размјену информација, знања и искустава са сродним органима других држава.

Члан 16.

У случајевима уништавања или оштећења дијелова критичне инфраструктуре орган републичке управе, у сарадњи са одговорним субјектима критичне инфраструктуре, а зависно од обима штете, предлаже Министарству именовање штаба за кризне ситуације, уколико то безбједносним планом претходно није дефинисано.

Члан 17.

(1) Са подацима о критичној инфраструктури за које је одређен степен тајности поступа се у складу са посебним прописима којима је уређена област заштите тајних података и међународним уговорима.

(2) Осим података који у складу са овим законом представљају тајни податак и означавају се одговарајућим степеном тајности, у подручју заштите критичних инфраструктура може се одредити тајност и других података повезаних са поједином критичном инфраструктуром.

Члан 18.

За спровођење овог закона надлежно је Министарство.

Члан 19.

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона код одговорних субјеката критичне инфраструктуре врши Министарство.

(2) У инспекцијском надзору контролишу се субјекти који су обавезни да спроводе мјере и активности из овог закона, утврђује степен испуњавања услова и начина рада субјеката под контролом, обавља директан увид у опште и појединачне акте, те предузимају мјере одређене овим законом.

(3) Ако се у инспекцијском надзору утврди повреда одредаба овог закона, контролисаном субјекту ће се рјешењем наредити мјере за отклањање утврђених неправилности са роком извршења.

(4) Ако контролисани субјект не отклони утврђене неправилности у року из става 3. овог члана, без одгађања се покреће прекршајни поступак.

(5) Ако током инспекцијске контроле инспектор утврди да није овлаштен директно да поступа, одмах обавјештава надлежну организациону јединицу Министарства, након тога се захтјева покретање поступка и предузимање мјера у складу са законом.

Члан 20.

Ради обезбјеђења јединственог приступа анализи ризика критичних инфраструктура, надзор над примјеном Методологије и секторских мјера код свих учесника који спроводе овај закон врши Министарство, а контролу код одговорних субјеката критичних инфраструктура над примјеном секторских мјера у анализа ризика спроводе републички органи управе у сектору из своје надлежности.

Члан 21.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај одговорни субјект критичне инфраструктуре ако:

- 1) не изради анализу ризика, као подлогу за израду безбједносног плана на основу мјера из члана 9. овог закона (члан 11. став 1),
- 2) не изради и не донесе безбједносни план одговорног субјекта који обухвата мјере заштите и обезбјеђења наставка пословања критичне инфраструктуре и испоруке услуга или робе (члан 12. став 1. и члан 13. став 1),
- 3) не одреди безбједносног координатора и безбједносног менаџера за критичну инфраструктуру (члан 14. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овога члана казниће се новчаном казном од 50 КМ до 200 КМ и менаџер критичне инфраструктуре.

Члан 22.

Руководиоци републичког органа управе дужни су да донесу секторске мјере из члана 8. став 3. овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 23.

У року од девет мјесеци од дана усвајања секторских мјера из члана 8. став 3. овог закона министар ће донијети Методологију из члана 8. став 1. овог закона.

Члан 24.

Републички органи управе дужни су да у року од шест мјесеци од дана доношења Методологије предложе критичне инфраструктуре из сектора њихове надлежности и ниво њихове критичности.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:

Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
НАЦРТА ЗАКОНА О БЕЗБЈЕДНОСТИ КРИТИЧНИХ ИНФРАСТРУКТУРА
У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској садржан је у одредбама Амандмана XXXII на члан 68. став 1. т. 2. и 10. Устава Републике Српске, којим је утврђено да Република уређује и обезбјеђује безбједност, организацију, надлежност и рад државних органа, као и у члану 70. став 1. тачка 2. Устава, према којем Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22.02/020-591/19 од 15. фебруара 2019. године, уставни основ за доношење овог закона садржан је у Амандману XXXII на члан 68. став 1. т. 2. и 10. Устава Републике Српске, према којим Република, између осталог, уређује и обезбјеђује безбједност, организацију, надлежност и рад државних органа, те у члану 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, према којем Народна скупштина Републике Српске, између осталог, доноси законе, друге прописе и опште акте.

Обрађивач Закона је, у складу са чланом 41. став 1. тачка 5) Правила за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 24/14), навео разлоге за доношење овог закона. Тако је наведено да ова материја није законски уређена и да заштита критичних инфраструктура представља комплексан систем безбједносне опреме и процедура које се морају поштовати да би безбједност била на највишем могућем нивоу.

Сходно наведеном, предметним законом се дефинишу критичне инфраструктуре, прописује начин одређивања критичне инфраструктуре, обавеза Министарства унутрашњих послова да прати, процјењује пријетње, предлаже оперативне и друге мјере за управљање критичним инфраструктурама, као и обавеза подношења извјештаја Влади Републике Српске и одбору Народне скупштине Републике Српске надлежном за безбједност. Такође, прописује се одговорност за одређивање, управљање и заштиту критичне инфраструктуре, као и обавеза доношења Методологије за израду анализе ризика угрожености пословања критичних инфраструктура и сарадња надлежних републичких органа управе са Министарством унутрашњих послова и одговорним лицима критичне инфраструктуре у изради анализе ризика и секторских планова обезбјеђења рада критичних инфраструктура.

Републички секретаријат за законодавство размотрио је предметни закон и у складу са својим законским овлашћењима упутио обрађивачу примједбе и сугестије које су се односиле на примјену Правила за израду закона и других прописа (структура и систематика прописа) и указано је на потребу усаглашавања са Законом о републичкој управи, Законом о привредним друштвима, Законом о јавним

предузећима и Законом о систему јавних служби. Примједбе и сугестије су уважене и уграђене у текст Закона.

Обрађивач је у Образложењу Закона навео да је поступио у складу са чланом 36. став 1. тачка 9) Пословника о раду Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 123/18), те т. 4. и 15. Смјерница за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске”, бр. 123/08 и 73/12) и утврдио да је Нацрт закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској од интереса за јавност.

Обрађивачу је скренута пажња и на поступање у складу са чланом 17. став 1. тачка 11) Пословника о раду Владе Републике Српске, према коме предлагач прибавља мишљења и других министарстава и посебних организација када је материја која се уређује актом од интереса за та министарства и посебне организације.

С обзиром на то да постоји уставни основ за доношење овог закона, да је усаглашен са правним системом Републике Српске и Правилима за израду закона и других прописа, мишљење Републичког секретаријата за законодавство је да се Нацрт закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској може упутити Влади Републике Српске на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за европске интеграције и међународну сарадњу број: 17.03-020-603/19 од 19. фебруара 2019. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Нацрта Закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској, установљено је да право Европске уније садржи изворе који су релевантни за предмет уређивања достављеног нацрта, те да је исте обрађивач у свом раду узео у обзир, због чега у Изјави о усклађености стоји оцјена „дјелимично усклађено“.

Материју Нацрта, у дијелу примарних извора права ЕУ, уређује Уговор о функционисању Европске уније, Дио седми – Опште и завршне одредбе, члан 352. / *Treaty on functioning of the European Union, Part Seven – General and Final Provisions, Article 352.*

У дијелу секундарних извора права ЕУ, обрађивач је вршио дјелимично преузимање одредаба Директиве Савјета 2008/114/ЕС од 8. децембра 2008. године о утврђивању и означавању европске критичне инфраструктуре и процјени потребе побољшања њене заштите / *Council Directive 2008/114/EC of 8 December 2008 on the identification and designation of European critical infrastructures and the assessment of the need to improve their protection.*

Наводимо најважније примјере усклађивања:

Одредбе члана 2. Директиве које дефинишу критичну инфраструктуру преузете су одредбама чл. 2. и 3. Нацрта.

Одредбе члана 3. Директиве које прописују начин одређивања критичних инфраструктура преузете су чл. 4. и 9. Нацрта.

Одредбе члана 5. Директиве прописују државама чланицама обавезу израде безбједоносних планова за све критичне инфраструктуре. Наведена обавеза преузета је чл. 2, 12. и 13. Нацрта.

Одредбе члана 9. Директиве које прописују начин поступања са класификованим подацима о критичној инфраструктури, преузете су одредбама члана 17. Нацрта.

Детаљан приказ преузимања одредаба горе наведеног извора права, садржан је у упоредном приказу усклађености Нацрта Закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској са правном тековином Европске уније и праксом и стандардима Савјета Европе.

Напомињемо да ће доношење овог закона допринијети испуњавању обавеза садржаних у чл. 7. и 85. ССП, које се односе на сарадњу уговорних страна у области борбе против тероризма и спровођења обавеза у тој области.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлог за доношење Закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској садржан је у чињеници да не постоји важећи пропис који на јединствен начин уређује област заштите критичне инфраструктуре. Имајући у виду важност објеката критичне инфраструктуре, њихова заштита је од значаја за функционисање Републике Српске. Поремећаји у раду критичне инфраструктуре могу довести до озбиљних и дугорочних оштећења, те њихова заштита представља комплексан систем безбједносне опреме и процедура које се морају поштовати да би безбједност била на највишем могућем нивоу. Доступност, поузданост и отпорност критичне инфраструктуре је од суштинске важности за безбједност, што указује на потребу да се одреде конкретни субјекти који чине критичну инфраструктуру, да се у овој области пропишу обавезе и установи одговорност субјеката критичне инфраструктуре, као и да се безбједност критичне инфраструктуре развија и унапређује уз подршку свих надлежних институција.

Поред наведеног, разлог за доношење Закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској јесте и преузимање правних извора Европске уније, односно усклађивање законодавства Републике Српске са прописима Европске уније.

Имајући у виду наведено, Министарство унутрашњих послова је као обрађивач припремило Нацрт закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској.

Нацрт Закона достављен је на мишљење релевантним републичким органима управе, а све достављене примједбе и сугестије уграђене су у текст истог.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. прописан је предмет Закона.

Чланом 2. прописана је дефиниција критичне инфраструктуре.

Чланом 3. прописани су сектори из којих се одређује критична инфраструктура.

Чланом 4. прописано је значење појединих појмова који се користе у Закону.

Чланом 5. прописан је начин одређивања критичне инфраструктуре.

Чланом 6. прописана је обавеза Министарства да прати, процјењује пријетње, предлаже оперативне и друге мјере за управљање критичним инфраструктурама, као и обавеза подношења извјештаја Влади Републике Српске и одбору Народне скупштине Републике Српске надлежном за безбједност.

Чланом 7. прописана је одговорност за одређивање, управљање и заштиту критичне инфраструктуре.

Чланом 8. прописано је да методологија за одређивање критичне инфраструктуре представља тајни податак, да секторске мјере одређују надлежни органи републичке управе, те да приликом израде секторских мјера могу консултовати струковна удружења.

Чланом 9. прописано је да се анализом ризика утврђују могућности прекида рада критичне инфраструктуре, као и директну и индиректну штету која се процјењују.

Чл. 10. и 11. прописан је начин и надлежност за израду анализе ризика.

Чл. 12. и 13. прописана је обавеза одговорних субјеката да израде безбједносни план, рок и поступак за израду, те обавезан садржај безбједносног плана.

Чланом 14. прописано је да надлежни органи републичке управе одређују безбједносног координатора, а одговорни субјекти менаџера критичне инфраструктуре, који је директно одговоран за управљање и заштиту критичне инфраструктуре.

Чл. 15. и 16. прописана је сарадња са другим органима критичне инфраструктуре и управљање у кризним ситуацијама.

Чланом 17. прописан је начин поступања са тајним подацима.

Чланом 18. прописано је да је Министарство задужено за спровођење овог закона.

Чл. 19. и 20. прописано је да надзор над спровођењем овог закона врши Министарство, као и надлежности инспектора који врши надзор.

Чланом 21. прописана је прекршајна одговорност и новчане казне за кршење обавеза из овог закона.

Чланом 22. прописано је да ће руководиоци надлежних органа републичке управе, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети секторске мјере.

Чланом 23. прописано је да ће министар унутрашњих послова, у року од девет мјесеци од дана усвајања секторских мјера донијети Методологију за одређивање критичне инфраструктуре.

Чланом 24. прописана је обавеза надлежних републички органи управе да у року од шест мјесеци од дана доношења Методологије за одређивање критичне инфраструктуре, предложе критичну инфраструктуру из сектора њихове надлежности и ниво њихове критичности.

Чланом 25. прописано је ступање на снагу овог закона.

VI ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА ЗАКОНА, ДРУГИХ ПРОПИСА И ОПШТИХ АКТА НА УВОЂЕЊЕ НОВИХ, ИЗМЈЕНУ ИЛИ УКИДАЊЕ ПОСТОЈЕЋИХ ФОРМАЛНОСТИ КОЈЕ ОПТЕРЕЂУЈУ ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ

Према мишљењу Министарства привреде и предузетништва, број: 18.01-020-580/19 од 19. фебруара 2019. године, а након увида у спроведени процес методологије кратке процјене утицаја прописа на Нацрт закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској, констатовано је сљедеће:

- Нацрт је планиран Програмом рада Владе Републике Српске и Програмом рада Народне скупштине Републике Српске.

- Обрађивач је правилно анализирао постојеће стање и дефинисао проблем, те је исти саставни дио „Разлога за доношење или измјену и/или допуну закона“.
- Обрађивач је правилно дефинисао циљеве који се желе постићи доношењем закона.
- Обрађивач је правилно спровео процес консултација.

Код утврђивања опција за рјешење проблема, обрађивач је навео да је регулаторна промјена једина опција која може допринијети дефинисању проблема и постизању очекиваних циљева.

У вези са утицајем на пословно окружење, обрађивач је навео да је Нацртом прописана обавеза одговорним лицима критичне инфраструктуре, односно правним лицима, јавним предузећима или привредним друштвима која су одговорна за управљање критичном инфраструктуром, да израде анализе ризика критичне инфраструктуре којом се процјењују директне и индиректне штете усљед прекида рада критичне инфраструктуре. На основу анализе ризика, одговорна лица критичне инфраструктуре су дужна да израде безбједносни план, односно мјере заштите и обезбјеђења наставка рада критичне инфраструктуре и испоруке робе и услуга. Осим тога, према Нацрту одговорна лица критичне инфраструктуре дужна су одредити менаџера критичне инфраструктуре, односно лице које је директно одговорно за управљање и заштиту објеката критичне инфраструктуре. Прописане обавезе ће проузроковати прилагођавање одговорних лица критичне инфраструктуре, у року од девет мјесеци од дана пријема одлуке о одређивању критичне инфраструктуре, али неће изискивати додатне трошкове.

Што се тиче утицаја на јавни буџет, обрађивач је навео да је Нацртом прописано да су републички органи управе обавезни да одреде безбједносног координатора за критичну инфраструктуру и његовог замјеника за сваки сектор критичне инфраструктуре из своје надлежности. Прописане обавезе републичким органима управе и одговорним лицима критичне инфраструктуре неће утицати на јавни буџет.

У вези са утицајем на здравствени и социјални статус грађана и животну средину, обрађивач је навео да се анализом ризика коју су одговорна лица критичне инфраструктуре дужна израдити, процјењују људски губици, утицај на јавност, дугорочан утицај на интегритет појединаца и заједнице, као и могући утицај на животну средину усљед прекида рада критичне инфраструктуре и дугорочан утицај на квалитет животне средине. Предложено рјешење подразумијева одређивање мјера и поступака којима се смањује рањивост и спречава угрожавање система, мрежа и објеката од виталне важности, те подиже функционалност и безбједност здравља и живота људи и имовине.

У вези са утицајем на одрживи развој, обрађивач је навео да ће предложена рјешења допринијети подизању нивоа заштите критичне инфраструктуре и одрживом развоју.

Када је у питању спровођење прописа, обрађивач је навео да је за примјену овог закона одговорно Министарство унутрашњих послова, које ће вршити послове инспекцијског надзора, док ће контролу код одговорних лица критичне инфраструктуре над примјеном секторских мјера вршити органи републичке управе у сектору из своје надлежности.

Обрађивач је навео да је Нацртом закона о критичним инфраструктурама у Републици Српској предвиђено увођење нове формалности – сагласност на безбједносни план, ради подизања нивоа безбједности лица и имовине.

Министарство привреде и предузетништва утврдило је да је обрађивач, приликом примјене скраћеног процеса процјене утицаја прописа, поступио у складу с методологијом прописаном у т. VI и VIII Одлуке о спровођењу процеса процјене утицаја прописа у поступку израде прописа.

VII УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ ЗАКОНА

У складу са чланом 36. став 1. тачка 9) Пословника о раду Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 123/18), те т. 4. и 15. Смјерница за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске”, бр. 123/08 и 73/12), обрађивач Нацрта закона о безбједности критичних инфраструктура у Републици Српској је утврдио да је овај закон од интереса за јавност.

Текст Закона објављен је на интернет страници (www.mup.vladars.net) са остављеним роком од осам дана, ради достављања примједаба и сугестија. С тим у вези, није било достављених примједаба и сугестија.

VIII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Српске.